

piątek, 22.12.2017

Obrzęd wieczerzy wigilijnej w rodzinach

Wieczera wigilijna w polskiej tradycji ma wybitnie religijny charakter. Podczas tego niezwykłego wieczoru nie zapomnijmy o białym obrusie, na którym umieścimy księgę Pisma Świętego, świecę i opłatki. Niech głębokie, duchowe przeżycie tych chwil zjednoczy nasze rodziny i otworzy wszystkie serca na radość, miłość i pokój, które przynosi na świat Boża Dziecina.

Ojciec rodziny, lub ktoś z domowników zapala świecę i mówi:

Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Następnie bierze do rąk Pismo Święte i mówi:

Postuchajmy słów Ewangelii według Świętego Łukasza o Narodzeniu naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza:

„W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei do Judei, do miasta Dawidowego zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoim stadem. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znak dla was: znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania”.

Oto słowo Pańskie.

Wszyscy odpowiadają:

Chwała Tobie Chryste.

Następnie ojciec rodziny, lub ktoś z domowników, rozpoczyna wspólną modlitwę:

Chrystusa, który przyszedł na świat, aby nas zbawić prosimy o opiekę i błogosławieństwo:

- Panie Jezu udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju. Ciebie prosimy...

Wszyscy odpowiadają:

Wysłuchaj nas Panie

- Panie Jezu obdarz szczęściem i radością naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych. Ciebie prosimy...
- Panie Jezu, wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych i nieszczęśliwych pociesz i umocnij dobrą nowiną zbawienia. Ciebie prosimy...
- Panie Jezu, naszych zmarłych krewnych, bliskich i znajomych (można wymienić imiona) obdarz szczęściem i wieczną radością. Ciebie prosimy...

Zjednoczeni w miłości, odmówmy wspólnie modlitwę, której nauczył nas Jezus Chrystus: Ojcze Nasz...

Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Twojego Syna; spraw, abyśmy i my jaśnieli blaskiem Twojej światłości w naszym codziennym życiu.

Pobłogosław Panie Boże nas i te opłatki, którymi będziemy się dzielić zwyczajem naszych ojców i składać sobie wzajemnie świąteczne życzenia. Naucz nas dzielić się chlebem, miłością i życzliwością z każdym człowiekiem. Obdarz nas wszystkich Twoim pokojem, abyśmy wspólnie sławili Twoją ojcowską dobroć i kiedyś zgromadzili się na braterskiej uczcie w Twoim królestwie. Przez Chrystusa Pana naszego.

Wszyscy odpowiadają

Amen.

Najpierw ojciec rodziny, a następnie pozostali uczestnicy wigilii, łamiąc się opłatkiem składają sobie życzenia.

Powyższy obrzęd został opracowany na podstawie materiałów zamieszczonych w "Rytuale Rodzinnym", Wydawnictwo Duszpasterstwa Rolników, Włocławek 2003, s. 124-127.